ч. 100 (13.998). Львів, вівторок 16. квітня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Французький меморіял до Ліґи Націй.

ПАРИЖ, ПАТ. Генеральний секретаріят Ліґи Націй оголосив французький меморіял у справі введення загальної військової служби в Німеччині. Меморіял пригадує закон німецького уряду з 16. березня ц. р. про загальну військову службу. Перед виданням цього закону Німеччина завела військове летунство. Цими двома рішеннями Німеччина формально відкинула військові постанови версайського миру. Ці акти були завершенням методично переведених, потайних зусиль. Ліга Націй має обовязок розглянути цю справу, бо є сторожем версайського миру. Далі меморіял пригадує, що Німеччина, вступаючи до Л. Націй зобовязалась шанувати договори. Тепер Німеччина вважає ці договори необовязковими. Цими актами зашкодила переговорам у справі зменшення зброєнь, які велись під проводом Ліги Націй згідно з 8. статтею пакту. 3. лютого ц. р. французький і британський уряди опрацювали програму, яку прийняли прихильно інші уряди і теж Німеччина. Законом з 16. березня ц. р. односторонно нарушила міжнародні договори, протиставляючи переговорам доконаний факт. Европа опинилась перед проблемою загального зброєння. Тому Ліга Націй повинна висловитись про теперішнє міжнародне положення.

Відповідь Німеччини.

БЕРЛІН. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро оголосило такий коментар до французького меморіялу.

Пригадує, що Німеччина опинилась у скрутному безвихідному становищі. Рішення Німеччини спричинила поведінка інших держав. Із заяв французьких міністрів було відоме, що Франція не думає навіть розброюватись і зручним маневруванням хоче позбавити Німеччину необхідних засобів для її безпеки. Німеччина від 1926. р. до 1934. р. боролась безнастанно, але безуспішно, щоб до Німеччини пристосовано постанови статті пакту Ліга Націй, яка ґарантує безпеку і мир членам Ліґи Націй і на яку покликується меморіял. Ліга Націй не сповнила свого обовязку супроти Німеччини, інші великі держави не додержали своїх розброєних зобовязань і навіть почали навипередки зброїтись.

Німеччина додержувала постанови військового статуту Ліґи так довго, доки мала надію, що інші держави подумають над його здійсненням. Колиж Німеччина переконалась, що ніколи не дійде до безпеки для всіх, осягнула повну і незаперечну свободу ділання. Вкінці коментар закидає французькому меморіялові нещирість, коли згадує про розброєні зусилля Франції

Праця большевицьких невільників.

МОСКВА, КАП. Большевицька преса оголосила дефінітивний біланс коштів будови каналу імені О. Г. П. У., себто кріввавої „чека". Канал довгий на 221 км. і лучить Біле Море з Балтійським Морем. Большевицький уряд видав на будову 90-міліонів у золоті, на працю не видав ні одного сотика тому, що канал копало коло 200 тисяч вязнів (політичних — прим. Ред.) під примусом і наглядом Г.П.У. цілком задармо. Большевицька преса пише, що 75 тисяч вязнів замкнули за „звичайні" провини. Ці вязні скористали теж частинно з амнестії. Большевицька преса ні словечком не згадує, в яких умовинах працювали ці вязні, як відживлялись, як ця примусова праця відбилась на їх здоровлю та про інші подробиці. Відомо, що більш-менше половина вязнів померла від пошесних недуг, голоду і виснаження.

Ліґа Націй розгляне справу Мемеля.

Литовський уряд надіслав відповідь на меморіял великих держав, які підписали мемельську конвенцію. Литовський уряд каже, що мемельська конвенція мала на меті узгіднити суверенні права Литви зі законами мемельської округи. Одначе одна закордонна держава втручається щораз більше до внутрішніх справ Мемеля і нарушує нормальний хід життя. Таким чином витворює нове положення, яке нарушує мемельську конвенцію. Литовський уряд пропонує, щоби цілу мемельську справу розглянула Ліґа Націй або Міжнародній Трибунал у Газі.

Масові процеси проти повстанців у Греції.

АТЕНИ, 15. 4. ПАТ. У четвер починається перед воєнним судом процес проти 39 підсудних за участь у повстанні. Між підсудними є теж сувнями неприсутніх Венізельоса, ген. Пластіраса, сина Венізельоса та інших провідників повстання.

Нині почалась розправа в арсеналі Саляміни проти 229 моряків-повстанців.

Бійки з комуністами у Франції.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Комуністична партія скликала вчора три віча на передмістях Парижа, щоб запротестувати проти двалітньої військової служби. У Беньолеї поліція розігнала 1.000 комуністів, які уладили похід і намагались захопити салю мера. Дійшло до бійки між комуністами і поліцією, яка арештувала кілька осіб. Крім того дійшло до бійки між комуністами і молоддю з Аксіон Франсез. 9 комуністів ранили.

Залізнича катастрофа коло Бордо.

ПАРИЖ, ПАТ. Коло Бордо дійшло до залізничої катастрофи, яка потягнула великі матеріяльні втрати і жертви в людях. Поспішний, експресовий поїзд, який їхав зі скорістю 108 км. на годину, з невідомих причин перекинувся. Четвертий вагон вискочив з рейок. Інші вагони зісунулись з насипу. Зпід залиш витягнули трьох убитих і 10 ранених.

Найбільша смертність дітей між греко-католиками.

З загального числа 123.922 померших дітей у ділі Польщі за минулий рік припадає між римо-католиками 84.254 дітей, між **греко-католиками 19.773 дітей**, між православними 17.478, між евангеликами 2.869, між жидами 2.951 і між іншими 597.

Розмірно найбільша смертність дітей припадає на греко-католиків, бо 19.2 на 100 живо народжених дітей. Між евангеликами смертність дітей доходить до 16,1 на 100 живонароджених, між православними 14,6, римо-католиками 14, жидами 4,7 та іншими віроісповіданнями 11.

Присилайте передплату!

Кераміка склад порцеляни і скла у Львові при вул. Галицькій 5. в подвірю 1365 2-3

під управою **ОЛЕКСАНДРА ОНИСЬКА**

поручає товари по найдешевших цінах

Висліди Стрези.

Львів, 15. квітня 1935.

З усіх голосів преси, які ми встигли переглянути про конкретні висліди конференції у Стрезі, найбільш нам сподобалась така фраза чільного віденського щоденника: „...маємо враження, що зроблено малий кусник дороги вперед..." Ця характеристика вислідів нарад найбільш відповідальних керманичів трьох західних великодержав, які оце вперше від 1922 року знову засіли за зачиненими дверима за один стіл, — ця характеристика настільки переконлива, що — скромна. Нема там мови про ніякі епохальні постанови, про ніякі революційні зміни істнуючого політичного стану у світі, та замість всякої грімкої проповіди сказано дуже обережно про „малий крок". До якої мети змірює той крок? Чи справді до кращого, солідніщого міжнародного порядку? Гадаємо, що той крок має на цілі передусім — чергову конференцію, чи навіть нову серію дальших конференцій, які на тлі істнуючого стану стають вже ціллю самою для себе: в нічому по суті вони „міжнародного порядку" не змінюють. Не змінила його і Стреза.

Широкий офіціяльний комунікат, виданий учасниками конференції та переданий повністю у вчорашньому числі „Діла", вимагає таких коментарів:

У вступному слові зазначено виразно, що предметом наради була м. і. постанова німецького уряду з 16. III. (про введення загальної військової служби): це було потрібне з уваги на точку 1) комунікату і 5) — про що буде мова. Отже в 1) точці стверджено згоду всіх трьох держав щодо процедури, яка буде застосована на Раді Ліги Націй у справі французького відклику щодо зломання Німеччиною мирових зобовязань. Про саму постанову, яку прийме Рада Ліги, нічого не сказано, однак зараз чергова точка комунікату усуває всякі сумніви, начеби в Женеві могли прийняти справді гостру резолюцію, та ще й про якісь практичні протинімецькі „санкції": „треба переговорювати" — читаємо у комунікаті, і це ствердження є перемогою **англійського** становища, яке висловлює погляд, що „Німеччина не сказала ще свого останнього слова" (офіц. комунікат Бюра Райтера в дні виїзду Мекдональда й Саймона з Льондону). Третя точка комунікату каже про справу, яка найбільше болить **Італію**, себто „незайманість Австрії і заповідає спеціяльну наддунайську конференцію (отже ще одна конференція!). Четверта точка є прийняттям бажань **Англії** щодо летунської конвенції. Зате справу німецького зброєння включено до пятої точки комунікату, що займається загальною проблемою розброєння, при чому прийнято дуже скромну форму осуду: „з жалем" стверджують учасники наради, що німецькі односторонні зброєневі акти „поважно нарушили довіря громадянської думки до постійности мирного порядку справи". Мабуть ніхто зі звичайних смертників не заперечить, що того „довіря" вже давно не було. Тому речення про безвартість змагань до розброєння заслуговує на похвалу, як вислів реалізму, що ним досі не дуже відзначалися женевські пропагатори розброєння. Вперше теж почули ми тепер, що йтимуть заходи за „зменшення зброєнь", а не за повне розброєння. У 6) точці маємо згадку про

Австрію, Болгарію і Мадярщину (хоч їх по імені не названо), як ті держави, що стараються дістати дозвіл на зброєння. Зі стилізації тої точки виходить, що західні великодержави схильні булиб піти їх бажанням назустріч (це вже вислід італійської диплъоматії); якщо ті малі, порізані у Версалі держави, далиб назомжити на себе шори загальних і реґіональних пактів. Дальше йде уступ, присвячений **французькій безпеці:** Англія і Італія ще раз урочисто підтримують льокарнське зобовязання (рейнський пакт). Наприкінці комунікату маємо „реверанс" у сторону **Ліґи Націй** та неясну погрозу під адресою Німеччини (без називання її по імені) — про футуро.

Ось і все. Найбільш суттєве із усього того мабуть таке: 1) рішення не робити з французької скарги з приводу німецької загальної військової служби великого крику, 2) дальше переговорювати з Німеччиною, 3) рішення остаточно вдоволити Італію та приспішити реалізацію надунайського пакту а також піти назустріч малим державам, протеґованим Італії, 4) відмовитись остаточно від утопійної ідеї розброєння та говорити на будуче лише про зменшення зброєнь, і 5) запевнити ще раз Францію, що її паніка безпідставна, бо на випадок нападу Німеччини обидві французькі союзниці з часів великої війни поспішать їй на поміч.

Цікаво, що в цілому комунікаті нема одного слова про східний пакт. Це тим більш характеристичне, що вже підчас конференції у Стрезі Німеччина частинно зревідувала своє становище (мабуть наслідком якихось англійських суґестій), у тому напрямку, що вона готова приступити до такого пакту, якщо він матиме характер пакту **неаґресії без клявзулі про обовязок взаємної допомоги.** Очевидно, що такий пакт — це зовсім щось інше, ніж те, що хотіли большевики. Але можливо, що те німецьке рішення разом із новою англьо-італійською гарантією французьких західних границь — зупинить Францію в її бігу навпростець — в обійми Совітів.

Якщоб справді наслідком Стрези був зріст зрозуміння у Франції тої правди, що не Совіти потрібні Франції, лише Франція Совітам, тоді успіх Стрези був би великий.

МАТЕРІЯЛИ НА УБРАННЯ
ПЕРШОРЯДНІ БЕЛЬСЬКІ ҐАТУНКИ
Найнижчі ціни поручає
Тадей Цветлер Львів, Марійська Площа 3.
11/91 (Дім Шпрехера) тел. 238-13. 2—10

Великодні бажання за посередництвом „Діла".

Минулого року ввели ми в нашому часописі рубрику приватних святочних бажань. — Практика показала, що ця думка подобалася широкому загалові і нововведена рубрика нашого часопису притягла досить велику скількість оголошень. Показується, що звичай складати святочні бажання за посередництвом преси, популярний давно в західній Европі, приймається теж у нас і стає у пригоді неодному, що не має часу ані змоги пересилати листовно бажання численним своїм знайомим.

З тої то причини і цього року, як і минулого, відкриваємо в „Ділі" окрему таку рубрику для своїх передплатників і читачів у великодному числі, що появиться вже у великодну пятницю.

Бажання міститимемо тільки, коли дістанемо заздалегідь оплату за них. Оголошення до 15 слів коштує 2 зол. Кожне слово понад 15 слів коштує 15 сот.

Великодні бажання приймаємо до 24-го ц. м.

НІМЕЧЧИНА ЧИ ЯПОНІЯ?

I.

Прага, квітень 1935.

Не так то ще давно загально говорилося, що головна причина усієї постійної напруженої міжнародньої ситуації лежить в Японії. Ба що більше: там добачували всі найбільшу і найближчу причину нової майбутньої заверюхи, а ріжні політичні пророки мали неабияку нагоду висловлювати ріжні комбінації та ворожби. Тінь Японії так всевладно нависла була над Европою, що всі головні проміні міжнароднього життя Европи заломлювались у призмі „японського сфінкса". Але прийшов час, коли здавалося, що далекосхідний небозвід ніби випогодився. Почали вже навіть говорити про те, що головні причини, які викликували цей страх перед ріжними можливими несподіванками від азійської потуги вже усунені, що там над далекими берегами Тихого Океану має внедовзі прийти до такого закріплення мира, що це дасть можливість розбурханій Европі остаточно привести до порядку і свої відносини. І Европа ніби відітхнула. Але не на довго. Цим разом промовив другий сфінкс — европейський і то дуже твердим словом. В Европі всі давно вже цього слова боялися, але ніхто не вірив, що воно так скоро і в такий рішучий спосіб буде сказане. І ось серед ніби то хатніх европейських розмов про причини „внутрішніх" спорів виходить на верх, що таки Японія і Далекий Схід зберігли свою питому вагу для міжнародньої ситуації — у цілому світі.

Ось перед нами англійський журнал „Ню Стейтсмен енд Нейшен" („Новий державний діяч і нація"), а в ньому дуже знаменна і своїм підходом до справи дуже оригінальна стаття „Політика і зброєння". Хоч автор статті є совітофільськи настроєний, а через те і у своїх поглядах, особливож у своїх висновках подекуди однобокий, то всеж його думки незвичайно цікаві і з уваги на значіння в англійській політичній опінії таких журналів, вони кидають дуже ярке світло на становище англійського політичного світа.

Вихідною точкою для автора статті є англійких журналів, вони кидають дуже ярке світло на матють — наробила була такого шуму в Европі і спричинила була неприємну для англійської диплъоматії „хрипку" Гітлера. Шукаючи оправдання для підвишки державного буджету для всіх трьох збройних сил Англії, англійський уряд знайшов його в Німеччині Гітлера. Коли йде про підвищення буджету на повітряну фльоту, то воно ще до деякої міри находить своє оправдання в німецькому зброєнні, але коли йде про буджет сухопутної армії, особливож про буджет морських сил Великої Британії, то таке оправдання, як його дає Біла книга, не має ніякої тривкої підстави. Колиж ще додати фортифікації в Сінгапур і великі кошти нових повітряних ескадриль на тих фортифікаціях, то стане нам ясно, що суттєвого пояснення підвишки британських зброєнь (все одно чи теперішніх чи майбутніх) треба шукати далеко на схід від Берліна. Виповідаючи вашингтонську конвенцію, Японія потрясла договорами, що не лише обмежують морські зброєння, але і цілу систему публичного права, яке нормувало відносини на Тихому Океані. Це торкається безпосередньо не лише британських, але ще сильніше совітських і американських зброєнь. Так воно є на ділі і тому, коли в Білій книзі згадується головно про Німеччину, то це треба вважати лише тактичним маневром п. Мекдональда — на діліж він повинен був говорити про Японію. Зовсім що інше є думати, що „дух наців" (націонал-соціялістів) є джерелом „моральної отрути" в Европі, а зовсім що інше вважати його оправданням британського зброєння.

Не можна винити Гітлера за те, що він колись запропонував був устійнити німецьку збройну силу до 50 прц. французьких сил — адже він не винен, що Барту просто з мосту відмовився розглянути цю дуже скромну пропозицію. Німецькі амбіції і зброєння не є безпосередньо звернені проти заходу, але скоріше проти СССР — є це Україна, є може і балтійські держави, які німецька молодь і німецька тяжка промисловість вже з давна навчилися вважати своїми майбутніми кольоніями і монопольними ринками. Але німецький ґенеральний штаб дуже ясно здає собі справу з того, що вигляди для німецького нападу на СССР, стануть актуальними щойно тоді, коли Японія заатакує червону армію на Сибірі. Тож ось такими окружними дорогами ми доходимо до дійсної причини англійських зброєнь і до суті теперішньої англійської політики. „Непевність, неспокій, нові зброєння, це все нині загальні явища, але безпосередня небезпека, пружина, яка може отой цілий чортівський механізм пустити в рух, криється в Японії. Нині тяжко передбачити, що могла би зробити озброєна Німеччина за 10 або й за 5 літ, — оскільки світ не зорганізується для вдержання мира. На нашу думку велика пожежа є можлива впродовж двох-трьох років лише тоді, коли сиґнал до неї дасть Японія". З цього слідує, вживаючи вислову „совполпреда" в Льондоні п. Майського, що мир є „неподільний". „Може нам і вдалосяб (читаємо далі в статті) охоронити наш острів перед війною при помочі сторожі на Рені, але ця загумінкова концепція безпеки не може остаточно відвернути небезпеки загальної війни".

І далі автор говорить вже виключно про — Японію, як джерело найбільшої небезпеки світа. Ті уваги передамо у черговому числі.

М—н.

Загальні Збори „Сокола-Батька".

Як ми вже повідомляли, Загальні Збори Сокола-Батька відбулися у Львові 14. ц. м. у домівці Т-ва при вул. Руській ч. 20. з таким порядком нарад: 1) Відкриття Загальних Зборів. 2) Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 3) Звіти з діяльности Старшини. 4) Звіт Провірної Комісії. 5) Дискусія над звітами й ухвалення абсолюторії. 6) Вибір членів Старшини та провірної комісії. 7) Установлення членської вкладки. 8) Внески й запити.

Збори відкрив голова Сокола-Батька **інж.** *М. Хроновят*, витаючи делеґатів гнізд, членів, гостей та представників преси. У своїй вступній промові голова С.-Б підкреслив, що звіт зі сорокалітньої діяльности Т-ва Старшина вже склала на попередніх Загальних Зборах, тому на нинішніх Зборах складатиме Старшина звіт тільки за 1934 рік. Цей рік, в якому відбувся 3. Краєвий Здвиг (30. VI. і 1. VII.), є роком самопізнання. Це рік переломовий для всього сокільства, це тверда школа і досвід та гарт для соколів. Інцидент з 1. VII. багато навчив. Чиряк виліз на верх, показалося правдиве обличчя частини українських соколів. Старшина і всі відповідальні соколи пізнали утаєну дійсність. А ті, які причинились до скандалу на III. Здвизі, може навіть проти своєї волі і не здаючи собі з того справи, започаткували оздоровлення Сокільства.

Старшина складатиме звіт тільки зі своєї позадвигової діяльности. Перед Здвигом уся праця в Т-ві була підготовкою до нього і з тої частини праці склали ми вже звіт на попередн. Заг. Зборах.

По Здвизі серед соколів настало упаморочення, навіть паніка. Та не тревало коротко. Сокільство прочунявши після ненадійного удару, кинулось до праці зі здвоєною енерґією. Не збільшувати рядів, але сталити й гартувати ті, що є. Усунути з Т-ва лівий, вибуховий і невдисциплінований елемент. Становище Старшини було не легке. З одної сторони перестарілий статут (новий іще досі не затверджений), з другої — шкідники у лоні самої орґанізації. Треба було вести працю між молотом і ковалом.

Після того на секретарів Зборів покликано В. Савяка та В. Тихоліза.

З черги відчитано привіт, який наспів на Загальні Збори від Союзу Українського Сокільства за кордоном.

Загальні Збори приняли одноголосно без поправок до відома протокол попередніх Заг. Зборів. Далі поодинокі члени Старшини склали звіти: справник Е. Благітка, орґанізаційний референт М. Тріль, начальник С.-Б інж. Я. Благітка, звіт з діяльности Спортової Секції здав теж інж. Я. Благітка. Далі склали звідомлення: референт викупна Українського Городу д-р Ігор Федів, господар Л. Огоновський та адміністратор „Сокільських Вістей" В. Савяк.

Звіти ті точно обговорені в „Ділі" з 14. ц. м., тому повторяти їх не будемо.

Крім тих звідомлень звітували ще проф. Е. Жарський про видання С.-Б. та Е. Благітка про праці слідчої комісії у справі зломання сокільської дисципліни на III. Здвизі. Для ілюстрації прочитано письмо від Старшини гнізда, яке відмовило було послуху, та яке зрозумівши свою похибку, зробило все, щоби зреабілітуватися.

Інж. Хроновят пояснює, що ті, які дискутуватимуть над звітами, мусять узяти під увагу

Міські Театри, на вівторок 16-го квітня 1935.
Великий Театр нині вийнякова вистава
в год. 5-тій поп. „Небожеська Комед'я"
Жигмонта Красінського Шкільна вистава
по найнижчих цінах від 30 сот. до 1·50 зол.

Нині прем'єра в Театрі Різнородностей
Капітальна комед'я Бернавера і Естерайхера
„ТАЄМНЕ КОНТО"
певна забава цілий вечір

що С.-Б половину енергії витрачує на викуп Українського Городу.

Проф. *С. Гайдучок* звітує від Провірної Комісії, що касові книги і майно Т-ва провірене та ставить внесення затвердити рахунки Т-ва за 1934. р. і дати Старшині абсолюторію за діяльність 1934. р.

Згідно ще розвинулася дискусія над звітами, п. *О. Вальчик* ставить внесок вибрати комісію матку у складі Д. Хомяка, М. Галібея, Салдита, Хростецького та Верхоли. Внесок принято одноголосно.

В дискусії перший говорив сен. *Ю. Павликовський*. Інцидент на III. Краєвім Здвизі потряс промовцем до живого. Це була моральна катастрофа Сокільства. Тішуся, — говорив промовець — що соколи зрозуміли, що непослух не може бути формою протесту. Тепер С. Б. мусить завяти ст організацією вглиб і вшир. Розуміє, що С.-Б. має труднощі, але треба старатися тому, що істнує в правних рямах, надати зміст. Щодо справи викупна Укр. Городу, промовець уважає, що це пропамятно діло і що довести це до кінця мусить не тільки С.-Б, але й сокільські гнізда у краю. Промовець звертає увагу на те, що треба перевіряти висоту членської вкладки та доконче вимагувати плачення вкладки. У звіті організаційного референта чув, що С.-Б. не займається марудерами. Це зле, бо треба за всяку ціну зробити з тих марудерів здисциплінованих соколів. Теж говорити про дефіцитовість „Сокільських Вістей" не можна. Бо через „С. В." Сокіл-Батько вдержує духовий звязок з усіми соколами, а чи ж не варте тих двацятькілька золотих місячно, що є недобором того органу. Вся праця Сокільства — це біг з перешкодами і соколи мусять цей біг з перешкодами виграти.

М. Галібей говорить про потребу організації ремісничої молоді. Їй грозить небезпека соціялізму, комунізму і т. п. Тому треба цьому запобігти. Студентська молодь часто-густо звихнена. Пропонує теж, щоб Український Город обвести бетоновою огорожею.

Пуляк Мирослав (С. V., Львів) домагається, щоб голова С.-Б. з уряду потвердив, що студенти серед сокільської організації працюють. (Голова ствердив, що так є і саме п. Пуляк є найкращим прикладом на це). Дальше говорить про конечність поїздок у край. Коли зважити, що на 150 неділяльних гнізд С.-Б. відбув тільки 10 поїздок у край, то можна зрозуміти причину їх неділяльности.

Проф. С. Гайдучок говорить про перешкоди, які Сокільство зустрічає зі всіх сторін. Одною з таких болячок є інші товариства, що плекають фіз. культуру, які просто паралізують працю С.-Б.

В дальшій дискусії брали ще участь пп.: *Вербицький, Малюца, Лазор, Домбровський, Косовський, ред. Паліїв* та інші. У цілій дискусії на чоло висувалося непорозуміння між С.-Б. та Українським Спортовим Союзом. Між іншим у дискусії заторкнено неприємну для УСС справу нівеляції площі. Ішло про те, що УСС не вивязався зі своїх зобовязань.

Цікавий і незвичайно цінний був ще голос *інж. А. Палія:* Живемо в переломових часах, тому мусимо дбати про дисципліну в „Соколі". Тому треба перевести добір людей. Щодо двох світів, старих і молодих, то вони вже скінчилися, тепер є тільки соколи. С.-Б не виступає проти УСС, але вважає шкідливим, коли в одній місцевості істнують дві тіловиховні організації. Щодо спорту, то ми хочемо спортовця характеру, який наперед був би соколом, а щойно потім спортовцем.

При кінці члени Старшини відповідали на порушені в дискусії питання. Дискусія тревала майже 3 години; промовляло 17 бесідників.

По дискусії Збори одноголосно ухвалили абсолюторію Старшині та на внесення комісії-матки вибрали членів до нової Старшини. (Склад ми подали вже вчора.).

Членську вкладку залишили Збори надалі для гнізд 8 зол. річно, для заміссцевих фіз. членів 2 зол. річно, для членів 1 зол. місячно.

У внесках порушено кілька справ організаційного характеру.

Загальні Збори рішили вислати привіт почесному членові С.-Б. проф. Ів. Боберському.

Короткою змістовою промовою голова С.-Б. закрив Збори. На закінчення відспівано сокільський і національний гимн.

Сукна фабрики Альойз Моргенштерн
у великім виборі в найновіших десенях — на весну і літо
Львів, Ягайлонська 2.
—:— —:— На складі також найновіші оригінальні англійські купони. —:— —:—
Увага: ЦІНИ ЗНАЧНО ЗНИЖЕНІ.

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РУХУ.

Політична нарада
в Турці над Стриєм.

4. квітня 1935 р. відбулося в Турці н/Стр. засідання ширшого Повіт. Народ. Комітету. В нарадах взяло участь 108 делегатів з 23 громад судової округи Турка. Поруч селянської більшости було присутніх 7 священиків, 2 адвокати і кількох інших інтелігентів. Наради отворив голова Повіт. Нар. Комітету д-р Кондрат, секретарював д-р Дмитро Марців. Реферат про наше політичне положення і події в останній буджетовій сесії Сойму виголосив пос. Дм. Великанович. Господарський реферат виголосив голова Філії Сільського Господаря о. Кошко з Розлуча. В дискусії особливо замітні виступи о. Адріяна Левицького з Турки, п. Андрія Горечка, д-ра Бабія, о. Івана Федевича і гром. Сисина з Лопушанки.

Дискусія оберталася головним чином довкола господарських умовин гірської околиці та довкола останніх самоуправних виборів. Загально всі промовці ствержували, що самоуправні вибори в Турчанщині випали зле, а завинили тут з одного боку офіційні чинники, які напр. зовсім не допустили наших людей на становища війтів, але з другого боку дуже завинили таки й свої люди, які не допильнували виборів або виявилися слабохарактерними. Нпр. в одній волості радні підписали виборчий протест, а потім у старостві відкликали свої підписи. П. Горечко звернув особливу увагу на потребу політичної організованости. Обстоює пильний добір свідомих і характерних людей до партії та переведення повної реорганізації Українського Нац.-Демократичного Обєднання в повіті. Не останнє місце займало в дискусії гасло „свій до свого". Особливо підкреслювали промовці конечність купувати штучні погної лише в Сільському Господарі. Розказували випадок, як один купець купував в Сільському Господарі томасину по 1 зол. насипав її потрошки на верх поганого сорту томасини і продавав її по дешевій ціні за добру.

По дискусії ухвалено такі резолюції:

1) Ширший Повіт. Народній Комітет ствержує, що виключно й одиноко лише Українська Парляментарна Репрезентація, вибрана в 1930 році одноэгідним фронтом всього українського громадянства, є покликана репрезентувати український нарід у Польщі.

2) Висловлює Українській Парл. Репрезентації та Проводові Українського Національно-Демократичного Обєднання повне довіря за оборону прав українського народу та одобрює їх дотеперішню діяльність.

3) Взиває українське громадянство до консолідації всіх національних сил.

4) Складає щиру подяку представникові своєї округи пос. Дмитрові Великановичеві за його невтомну працю на терені Сойму й краю.

Наради закінчив короткою промовою голова ПНК. д-р Кондрат. Дякуючи присутнім за участь, реферати й дискусію, підкреслив, що лише щоденна муравлина праця виведе нас з тяжкої ситуації. По тім присутні відспівали національний гимн.

З відчитової салі.

Т-во письменників і журналістів: д-р М. Рудницький і д-р М. Гнатишак: „ЧИ ПИСЬМЕННИК МУСИТЬ МАТИ СВІТОГЛЯД?" Саля „Молодої Громади", 14. IV., год. 6. веч.

Оба прелеґенти порозумілись щодо теми тільки в тій мірі, що один боронитиме тези, поставленої як запит у заголовку, позитивною відповідю, другий — неґативною. Дискусія між ними мала характер імпровізації і прелеґенти чергувались. Після 45-мін. виміни думок голос забирали слухачі і на кінці оба прелеґенти закінчили дискусію кількома заввагами.

Д-р М. Гнатишак вийшов від дефініції світогляду, називаючи так основні метафізичні переконання людини. Кожний із нас мусить мати такі переконання, тим більше має їх письменник. Але у звичайній мові світоглядом називаємо часто те, що означується терміном ідеольогія себто гармонійну систему поглядів на суспільні, релігійні, національні та інші життєві справи. Такого світогляду кожна людина не має. Людина, що має вироблений світогляд, стоїть морально вище і твори з таким світоглядом мають глибший вплив на нас, ніж ті, в яких не находимо глибоких, сильних ідей. Але самі ідеї у творі не рішають про його вартість; письменник мусить мати ще талант і твір мусить відповідати естетичним вимогам, щоб мав літературну вартість. Твір може бути з естетичного погляду вартісний і письменникові можна признати талант, а проте критика може виступати проти нього з моральних оглядів як проти такого, що має шкідливий вплив на громадянство. Література має теж виховну вартість, практичну і саме над тою її стороною мусить виконувати контролю критика.

М. Рудницький брав термін „світогляд" у фільософічнім значінні — суцільної системи ідей, яка розяснює всі фізичні та духові явища. Коли брати світогляд у буденному значінні, такий, як мають усі, то не треба і ставити до письменника ніяких домагань, бо кожний має такий світогляд. А проте на підставі творів великих письменників здебільша важко здати собі справу з їх світогляду; доказом цього хочби те, що кожний із нас находить у них інші ідеї, дуже суперечні, найчастіше ті, які сам хоче. Письменник змальовує свої обсервації, досвіди, переживання як поодинокі факти, але їх не узагальнює; літературний твір тим ріжниться від фільософічного, що орудує образами, не ідеями. На ріжних прикладах з історії літератури можна бачити, як письменники, коли пробували проводити у творі свої ідеї, згідно з тим, що вважали своїм світоглядом, нарушували вартість цього твору, бо не вміли орудувати ідеями. У численних випадках твори заломлювались від ідеольоґії письменника, в інших вони набирали великої сили.

У дискусії забирали слово пп.: М. Матіїв-Мельник, д-р І. Лоський, м-р Ісаїв, д-р К. Чехович, Б. Кравців, д-р М. Дзерович, Семчишин, М. Посацький, Глібовицький, Мельничук, д-р І. Копач і М. Донцова. Більшість промовців висловлювала погляд, що письменник мусить мати світогляд у звич. людському розумінні і що той світогляд повинен бути позитивний, себто підносити нас, загрівати, скріплювати національно та морально. Дискусія оберталась головно довкола полеміки з одною, наоспіх киненою, немотивованою фразою М. Рудницького, який назвав Шевченка „безбожником". Деякі з промовців складали чисто декляративні заяви, в що вони вірять і чого хотять від літератури.

Публики було багато, дискусія була би тягнулась безконечно, хоч вона зовсім не йшла по лінії наміченої проблеми: яку ролю грають в уяві письменника ідеї.

Лет через стратосферу.

НЮ-ЙОРК, 15. 4. ПАТ. Відомий американський летун Віллі Пост вилетів удруге з Льос Анжелес через стратосферу до Нюйорку.

—о—

60-ліття праці громадського діяча-патріота.

Ювилей о. шамб. Цегельського, декана й пароха в Камінці Струмиловій святом цілої Камянецької Землі.

Дня 7. квітня ц. р. святкувала Камінеччина 60-літній ювилей праці та заслуг старенького душпастиря **о. шамб. Цегельського,** декана і пароха в Камінці Струміловій.

Свято започаткувала торжественна Служба Божа у церкві Богоматері, що її тому 52 роки Ювилят побудував. Службу Божу відправив в асисті місцевого духовенства делегат Матірного Т-ва „Просвіта" о. крилошанин Ю. Дзерович.

Вечором в 7. год. відбулася заходами Ділового Комітету Ювилейна Академія в салях Народнього Дому, що теж повстав заходами достойного Ювилята ще в 1911 р. Велику салю прибрано килимами та зеленю, а на головному місці видніли золоті ініціяли старенького народнього діяча з датою 1875—1935. На свято прибули зі Львова голова „Просвіти" Впп. д-р І. Брик, о. Ю. Дзерович, посол д-р А. Макарушка та багато рідні і знайомих з цілого краю, священство майже з цілого повіту, делегати читалень та інших установ з округи та непроглядна маса місцевого громадянства, якого обширні салі Народнього Дому не в силі були навіть помістити. Прибуття шановного та любленого Ювилята на салю привитали присутні гучними оплесками, а хор відспівав на Його честь привітальну кантату. Вп. д-р П. Мінко підніс у довшій промові найважніші заслуги та праці камінецького народнього керманича. Згадав про 70-ті роки минулого століття, коли Камінеччина лежала відлогом, коли треба було великих зусиль, щоби рухнути народ з довговікового отупіння. Не залякався великих трудів молодий тоді сотрудник о. М. Цегельський. Почав працювати в культурній, політичній та економічній ділянці. Його заходами почали повставати перші камінецькі українські установи, зорганізувалася народовецька партія, що згодом завдала смертний удар місцевому москвофільському таборові. За цю муравлину і невсипущу працю вивозять москалі о. Михайла Цегельського в 1915 р. до Києва, де не покладає рук, а тільки з іншими засланими галичанами будує українсько-католицьку церкву, яка до 1917 р. творить центр західного українства в Києві і є зразком для наших православних братів. По повороті о. шамб. знова обіймає провід камінецького громадянства, закладає кружок „Рідної Школи" та інші місцеві установи. Сьогодні, не зважаючи на старечий вік працює успішно дальше.

По промові д-р Мінко вручив Ювилятові по мистецьки виконану адресову книгу з підписами усіх місцевих громадян. Відтак слідували привіти від Матірного Т-ва „Просвіта", Української Парляментарної Репрезентації та 12 місцевих установ. По устних привітах відчитав п. З. Саган надіслані привіти: від Ексцеленції митрополита Андрея та єпископа перемиського Кир Йосафата, від усіх українських центральних установ, філій та читалень „Просвіти" з цілого краю, від церковних деканятів і т. д.

У програмі Академії містилося ще кілька хорових точок та 2 декламації. Мужеську декламацію виголосив Вп. І. Давидович (Р. Дурбак: „Ювилейні побажання"), а діточу Ст. Рихва (З. Саган: „Поклін дітей"), почім дівчатка вручили о. Ювилятові великий кіш квітів.

По скінченні Академії о. шамб. подякував короткими словами делегатам, комітетові і всім присутнім та заповів, що поки тільки стане йому сил, не кине праці для добра народу і Батьківщини. О. М.

Майже ЗАДУРНО рештки полотна 50 сот., панама 90 сот., всипи 1·10, крепон 70 сот., веба 1·— та модні вовни на 40% дешевше **БЛАВАТНИЙ БАЗАР** — Львів, Боїмів ч. 12.

Велике віче у Раймс.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. У спортовім парку в Раймс відбулись збори членів „Кроа де Фе" при участи 15.000 осіб, які приїхали самоходами та автобусами з ріжних околиць. До членів промовляв провідник цієї організації полк. де ля Рок. До ніяких інцидентів не дійшло.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— До басейну Рури приїхав канц. Гітлер і оглянув промислові фабрики в Богум та Есен.

— У провінції Агра в Індії підчас бійки музулман з індійцями було 19 убитих і 50 ранених.

— Суд у Білгороді засудив підсудного Андрія Ґрідічіка на кару смерти за атентат на члена регенційної ради Перовича.

— Вибори до парляменту в Югославії призначені на 5. травня ц. р. З цього приводу в цілій Югославії відбуваються великі політичні віча, на яких міністри виголошують промови.

Англійські відчити

про українське письменство й мистецтво в університеті в Канаді.

В салі університету Манитоби у Вінніпеґу, відбулись два інтересні відчити про українців, а саме 19. березня відчит професора Ватсона Керк Конела про українську поезію, а 22. березня відчит пані Р. Інґленд про українське народнє мистецтво. Оба відчити належать до серії відчитів, що мають на меті познайомити канадійське громадянство з народами Европи, які причиняються до збогачення культури Канади. Попередні відчити були присвячені полякам, дальші ісляндцям, а теперішні українцям.

Цікава річ, що не було видно зацікавлення попередніми відчитами, коли про зацікавлення українськими відчитами свідчила оба рази численна публика, між якою був, що правда, значний процент українців, але яку годі було назвати українською.

В українських відчитах професор Керк Конел і пані Інґленд виявили прегарне опанування своїх предметів. Професор Керк Конел говорив про українських поетів і наводив цитати з творів так легко, неначе професор українець. Професор Керк Конел не оповідав того, що хтось йому говорив, він знаменитий лінгвіст, познайомлений із 70 мовами і писання українських поетів читає не в перекладах, але в оригіналі, а своє знання української мови доказав кількома гарними перекладами українських поезій англійською мовою. Між іншим він наводив свій власний переклад „Слова о полку Ігоревім". Про українську літературу сказав, що це „Синдерела, яка ще пішла на баль". Лесю Українку він признав за найбільшу поетку у всіх славянських народів.

Добре познайомлення з українським народнім мистецтвом, а спеціяльно з українськими вишивками виявила також пані Р. Інґленд. До свого відчиту вона долучила виставу українських ручних робіт, вишивок, виробів з дерева, килимів та ілюстрацій церков і старинних образів. В улаштуванні вистави помагала їй пані М. Дума, член міської шкільної ради. До вистави треба також зарахувати виступи пані Ольги Павлової з українськими піснями та групи дівчат в українських строях з українськими народніми танками.

Від 15. квітня

Бюра Адміністрації „Діла"

відчинені від 9-тої рано до 6-тої вечір.

М. ВОЗНЯК. 4)

ПІД ГАСЛОМ: „НА ДНІПРО! НА ДНІПРО! ДО КИЄВА!".

(Францішек Духінський і українська справа.)

У найтіснішому звязку з другою статтею Духінського стоїть надруковане в 19 ч. „Основи" за 1872 р. „Письмо русинів з Цуріха по поводу Шевченкового вечера, даного Просвітою" з підписом „Русини в Цуріху". Відділені Альпейськими горами від земляків у рідній землі відзиваються до них буцім-то „русини в Цуріху" голосом незабутнього Тараса, пісні якого „всіх дітей одної Руси-Матери пробуджує до нового життя і покликує к одному ділу". І на чужині переймаються українці однією думкою віддати належну пошану Кобзареві. Був би він дійсно великим, бо витерпів найбільші муки, що є тріюмфом українського народу. Мученика Тараса можна найкраще пошанувати, не наслідуючи його в його геройських терпіннях, але виповнивши бажання й обовязки, які він лишив українцям у своєму заповіті. Шевченко був мистцем, був людиною серця і з такого боку знають його найбільше. Найменше знають його як людину науки. А в тім був це вояк, що покликаний до бою, бере зброю в руки, яка обіцює найшвидший успіх. Такою зброєю було почування, була народня пісня. У силі почування показав він дії нашого життя і тим самим дав звити перед нами й перед усім світом, що живемо, що маємо право до життя й що „становимо самостійну народність".

Одначе як справжній геній порушив Шевченко глибоке, чисто наукове питання, найважніше для народу, себто самопізнання щодо минулого й щодо теперішности. Головним пунктом нашої історії, який він признав за найважніший для нашого майбутнього, є очищення історії нашого народу з фальшів. Він найсильніше запротестував проти всяких фальшувань, яких допускаються наші вороги, одні свідомо, інші несвідомо, „починаючи напр. історію москалів не в Москві і не в землях фінів або чудів, але в Новгороді, в Смоленську, в Чернигові, в Києві, на Галичу; або завдаючи брехню щодо відношений наших до поляків". Навівши відомі слова німця з Шевченкового Послання про словяні і монголів, стверджували буцім-то „русини в Цуріху", що наші вороги відібрали нам навіть знання нашого минулого й ми блудимо напомацки. Недавню поправу такого лихого стану завдячуємо саме Шевченкові, на голос якого забралось декілька дослідників до виповнення його волі. А хоч далеко ще перед нами хвилина тріюмфу, але вже тепер зрозуміли ми потребу дослідів щодо наших відносин до поляків, до Литви, до римського католицизму й византійської ортодоксії.

Як останні слова свідчать про те, що автором цієї статтейки був Духінський, так виразне признання до цього маємо в найближчому відступі статтейки з постановою пошанувати память Шевченка, даючи відповіді на зазначені вище теми, зокрема застановлячись над часами перед напалом монголів у XIII в. При згадці про відповіді на порушені питання є відсилка до статті Духінського „Відношення русинів до поляків і до москалів". А вже найближчого речення ніяк не можна віднести до „русинів у Цуріху", а саме: „Не іде нам о вичерпане предмету в відповіди на ті всі питання, але іде тілько о просте справоздане результатів наших вислідувань особистих, ходить нам о те, аби побудити земляків наших, которих положене і попередні приготованя наукові обовязують до доповненя їх". Таким робом автор переводить тільки думку Тараса, яка при взаїмній праці повинна довести до того, щоб нас „ані москалями, ані недоляшками не називали, а тілько русинами" й щоб обходились із ними відповідно до нашого становища між народами.

Майже з певністю можна сказати, що це Духінський подав до „Основи" з 1870 р. „Гадки і замітки о російській історії", себто „Мысли и заметки о русской истории" Кавеліна, (Основа, 1870, чч. 4—8, 10—11, 21—22, 25—26), з редакційною приміткою, що редакція друкувала гадки таланового російського письменника, щоб читачі переконались, наскільки правди в тому, що деякі люди аподиктично говорять про одність українського народу з російським (руского з російским). „Се буде антидот против ученій „Слова", которе від 1866 р. поставило собі задачею працьовати над затемненням тих понятій, которі давнійше, поміщаючи подібні артикули, як „Дві рускі народности", само уяснило".

(Далі буде.)

Загальні Збори Українського Гігієнічного Товариства.

В неділю 14. квітня ц. р. відбулись пяті черги загальні збори Українського Гігієнічного Товариства, які відкрив голова д-р М. Панчишин в год. 12:25 вполудне. Голова згадав, що у звітовому році померли члени дир. Ілля Кокорудз, радн. Роман Сосновський, лікарі д-р Довбуш і д-р Е. Олексін. Їх память вшанували присутні повставши з місць. Опісля голова й поодинокі референти складали вичерпуючі звіти з рухливої діяльности Виділу та поодиноких секцій. УГ. Т-во має 5 філій, які ведуть теж оживлену діяльність. Наше громадянство здебільша не цікавиться в.гою народнього здоров'я і тому не піддержує діяльности Виділу, про яку наші читачі вже знають зі статті д-ра Р. Осінчука. На внесок голови контрольної комісії д-ра Т. Бурачинського збори однодушно признали виділові абсолюторію за його діяльність.

Головою Т-ва вибрали далі д-ра **Маріяна Панчишина**; до Виділу ввійшли: **дир. Іван Герасимович, Іван Борим**, абс. медицини, **д-р Ст. Кривокульський**, п. **Ірина Бонковська**, **д-р Олександер Подолинський**, **д-р Софія Пеикевич**, **д-р Михайло Хомин** і **Б. Олесницький**, студ. мед.

Після внесків і запитів голова замкнув збори в год. 2.30. пополудні.

„Таймс" проти мін. Тітулеску.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. „Таймс" обговорюючи наради у Стрезі гостро накидається на Тітулеску тому, що він уможливив великодержавам у Стрезі змінити військові постанови проти Австрії, Мадярщини і Бельгії. „Таймс" підкреслює, що колиб така акція ударемнила стосування пакту Ліґи і ґарантії рівноправности, тоді згадані три держави односторонно виповідять міжародні зобовязання, так, як це зробила Німеччина.

Засідання Ліґи Націй скінчиться у середу.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Авас повідомляє з Женеви, що наради Ліґи Націй скінчаться мабуть у середу вечором, бо мін. Ляваль мусить вернутись до Парижа, щоб приготовитись до своєї подорожі до Варшави і до Москви.

—o—

Страйк у Сирії

ТЕЛЬ-АВІВ, 15. 4. ПАТ. У Сирії зростає невдоволення з приводу нових законів уряду. Крім страйку адвокатів, який тягнеться уже тиждень, застрайкували шофери і продавці молока. Власники приватних самоходів дістали листи з погрозами, колиб не приступили до страйку

Окружний біг навпростець.

В неділю, 14. квітня відбувся окружний біг навпростець Львівщини для легкоатлетів на 4.5 км., для копунів на 2 км., для жінок на 1 км. До змагань ставуло 27 копунів, 10 жінок, 14 мужчин, 13 юніорів.

У бігу жінок (траса 1100 м.) перемогла Орися (Плай) в часі 5:44 м., 2) Крива (УССК) 5:48 м., 3) Федак (УССК), 4) Левицька (УССК).

У бігу мужчин переміг Варцаба (Плай) 15:02, 2) Мурувяк (УССК) 15.2, 3) Сліпко (Черник) 15:25, 4) Добрянський (Плай).

У бігу юніорів на 2 км. 1) Олексин (Богун) 8:25 м. 2) Шумило (Черник) 9:40, 3) Крупка II. (Черник), 4) Левицький (УССК). Дружинново: 1) Богун, 2) Черник.

У бігу комунів на 2 км. переміг дружиново Богун 121 точок, 2) Сокіл III. 95 т., 3) Тризуб 84 т. — Індивідуально переміг Лідин (Богун) 8:40 м. 2) Орлик II. (Б), 3) Повзанюк (Тризуб), 4) Сиповий, 5) Бернардин.

Великий вибір блаватних товарів
поручає фірма
Антін Увєра
ЛЬВІВ, вул. ГАЛИЦЬКА ч. 10.
6—20
Ціни надзвичайно низькі.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського**, Львів ул. Капітульна 3, I. пов. тел. 54-46. Приймає футра до перехову на літо. 1138

— **Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хорущина 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 4-100

— **Сезон у Черчі.** Весняний сезон у Черчі починається вже 1. травня. Хворі на гіхт, ісхіяс, суставну ревму, недуги нирок, шлунка, жіночі та нервові, мають добру нагоду дешевого й успішного лікування. 1340а 5—5

— **Абдуль Гамід на екрані.** Після кількох великих европейських володарів, що стали фільмовими героями, приходить черга на „червоного султана" Абдуль Гаміда. Був це немилосердний тиран, напів виродок, що не мав почувань і поводився з людьми як із предметами. Його особою поцікавилося одно з головних фільмових виробництв в Англії, заохочене успіхами фільми з приватного життя Генрика VIII. „Червоний султан", що належав до найбільше таємних володарів упоравшньої Европи, буде виславом в одному із львівських кін.

— **За естетичний вигляд Львова.** Президент м. Львова Дрояновський оголосив відозву до мешканців, закликаючи їх упорядкувати реальности й піднести естетичний вигляд вулиць. Зокрема поручає плекати зелень і квіти, які, розміщені на вікнах, фасадах і подвірях, є найкращою декорацією домів.

— **Шкільні будинки з дерева.** М-ство освіти видало обіжник у справі деревляних шкільних будинків там де нема інших будівельних матеріялів. Взагалі потребі сучасної хвилі відповідає найкраще деревляне будівництво. Промовляє за тим дешевість будівляного дерева і легкість його спровадити. Лекше теж за ремісника, що вміє перевести будову. Небезпеку вогню можна зменшити імпреґнуванням дерева відповідними огнетревалими засобами. Деревляне будівництво розвивається дуже інтензивно побіч мурованого, бетонового і сталевого не тільки в північній Европі, але й в Америці.

— **Знесення рогачкових оплат на Волині.** Воєвідський уряд на Волині зніс на цілому терені воєвідства оплати на рогачках і від постою возів. Одночасно знижено оплати за худобу на торговицях.

— **Україніка.** В катальон. ґазеті „Ель Маті (3. 3.) що виходить у Барцельоні, поміщено статтю „Шевченко, національний поет України" за підписом **Rocatallada** (псевдонім письменника **Ray Romeva** Автор, цитуючи цілі уступи з французької брошури Д. Дорошенка, подає коротенький огляд історії України, біографію Шевченка й оцінку його творів. В Шевченкові добачує автор співця не тільки українського народу, але й усіх народів, які борються за своє визволення.

— **Волинь має дістати водопроводи і канали.** Фонд праці проектує в найближчих роках перевести великі інвестиції на терені східних воєвідств, щоби піднести санітарний рівень. Спеціяльне бюро має виладити пляни водопроводів і каналізації для шістьох більших міст на Волині: Луцька, Рівного, Ковля, Володимира, Дубна і Кремянця.

— **Миши зїли засіви.** Місцевости положені над Прутом, на території коломийського повіту, навістила небувала досі на Покутті язва пільних мишей, що знищили 85 проц. засівів. Жнива заповідаються катастрофально.

— **Плямистий тиф.** Пошесть плямистого тифу в Коломийщині не вгаває. Щодень санітарна влада нотує по кільканацять випадків занедужань на плямистий тиф у Винограді, Турці та Іспасі. Коломийський шпиталь переповнений і нових хорих не приймає. Львівський відділ Червоного Хреста висилає в коломийський повіт окрему кольону, що має зорґанізувати епідемічний шпиталь у Винограді. Місцевости, обняті пошестю, є ізольовані. Ніяких осіб, туди не впускається, ані не випускається.

— **Публичні роботи на Покутті.** До коломийського староства надійшло 60 тон збіжа, а сподіваний ще дальший приділ до 200 тон. Перша границя буде зужита як нагорода за роботи при ремонті дороги Яблонів—Космач, яка буде перероблена на самохідну шосу. В літі ц. р. розпічнеться будова мосту над Прутом у Перерові коштом 150.000 зол. Крім того є проектована регуляція Пруту, але пляни ще не готові.

— **Відкриття українського вченого.** Проф. Д Чижевський, що після кількалітньої діяльности в Укр. Пед. Інституті та Укр. Універс. в Празі, є тепер професором університету в Галле (Німеччина), найшов рукопис Яна Амоса Коменського „Пансофія", що має біля 3000 фоліових сторін. Рукопис знайдено в бібліотеці гальського сирітського дому, який заснували пієтисти. На цю працю Коменський присвятив кілька літ. Відома була лише частина „Пансофії", а нинішня находка значно збогачує, доповнює а частинно й міняє образ фільософічних поглядів Коменського. Твір обіймає між іншим дуже цікаву статтю про фільософію мови. „Пансофія" — це не лише енциклопедія тодішньої науки, є й система популярного викладу про всі речі, зрозуміння яких мали би повести людство до щастя. Коменський хотів „Пансофією" дати людству шлях до царства божого на землі. Проф. Д. Чижевський був недавно в Празі та зробив про своє відкриття доповідь в Укр. Істор.-Фільол. Т-ві. Про цінне наукове відкриття подала вістку чеська преса і виголосила реляцію радіостація, що не знати чому зробила Д. Чижевського „російським істориком".

— **Львівська хроніка.** При контролі львівських автодорожок городське староство укарало 31 шоферів, а двом відобрало право їзди. — При вул. Пелчинській на місці давних військових бараків почали будувати адміністраційний будинок міської електрівні коштом одного міліона зол.

— **Краєва хроніка.** Управа міста Сколього розпочала відбудову мосту на пляжі, знищеного водами, що спливали з гір. — Громадського писаря з Журавиці Бартніцького, засудив перемиський суд за грошеві зловживання на шкоду громади на рік вязниці і б. війта Мих. Максима за занедбання догляду на 8 місяців вязниці з припиненням кари. — В Зимній Відці під Львовом відобрав собі життя ем. майор Влад. Добровольський, заживши отрути і перетявши собі жили.— У Золочеві поліція арештувала Володислава Десаґу, який 7. ц. м. вкрав у М. Кордуби у Львові при вул. Каспра Бочковського 11 готівкою 1.450 зол., два футра та 4 одяги і срібну заставу вартости 2.000 ол.

— **Для засуджених нема місця у вязниці.** В Косівщині виловили шайку, що грабувала на косівській і кутській дорозі. Нападала на купців яким відбирала гроші, вовну, шкіри, яйця і т. п Суд у Кутах засудив Семена Мельничука, Михайла Кричуна і Василя Попенюка на 6 до 15 місяців вязниці, одначе тому, що вязниця переповнена, засуджені ходять на волі.

— **Зловживання в луцькій міській касі.** В Луцьку арештовано члена управи і віцедиректора міської каси ощадности Ізака Дава і сина одного з місцевих купців Гріншпана. Дальше слідство довело до арештування директора каси Олександра Клімка. Викриття зловживань в луцькій міській касі викликало серед населення велику сензацію. Зловживання датувались від 1929 р.

— **Зруйнували церкву на будову вулиці.** Большевики в Камянці Подільському розібрали Олександро-Невську церкву, а камінь вжили на будову Шевченківської та Петровської вулиці. Розбираючи церкву в її вівтарі знайшли два мішки паперових грошей, випущених за часів Української Народньої Республики.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Мілійонова фільма для мілійонів небаром у кіні „АТЛЯНТИК“

Червоний Султан

Абдуль Гамід

незабаром у кіні „АТЛЯНТИК“

— **Напад на двір.** До мешкання власника дібр у Юречковій, пов. Добромиль, Корвіна, дісталися крізь вікно від городу бандити і спліндрували кімнату, глядаючи за цінніщими предметами. Опісля впали до кімнати, де було зібране товариство, що складалося з кількох пань, Корвіна та його кревного. Бандити з наставленими револьверами зажадали видачі готівки і дорогоцінностей. Мужчини відмовили цьому домаганню, добуваючи револьверів. Виявалася стрілянина, серед якої бандити тяжко ранили Корвіна, а його свояка вбили. Повідомлена поліція вислала на місце нападу поліційного пса.

— **Підозріла недуга 11 учениць.** У Білостоці одинацять учениць народньої школи затроїлись невідомою речовиною. Слідство виявило, що дівчата затроїлись нікотиною, бо дуже багато курили. Коли дівчата почувались погано, одна учениця дала понюхати їм порошок, насичений сильним наркотиком. Дівчата розхорувалися. Ведуть слідство.

— **Гроші зігнили в пивниці.** Один мешканець оселі Пущев біля Ченстохови переховував у пивниці 1.800 зол. банкнотами. Коли за якийсь час видобув гроші, переконався, що банкноти зігнили, перемінившись в папір без вартости.

— **Напад на церкву.** Православний священик Алфов з Лятеголю на Виленщині повідомив поліцію, що незнані бандити хотіли вломитися до церкви, але сполошив їх його син. Один бандит ударив сина священика залізом по голові, а інший стріляв з револьвера, але нікого не поцілив.

— **З Польщі.** В Сосніваці арештували на вулиці комуністичного агітатора Аврама Ляндава, який, переведений до слідчого уряду, вмер нагло від серцевого удару. — В Лодзі у склепі з стрільними приладами вибухло кілька тисяч стрілецьких набоїв, при чому ранило кілька осіб.

— **Лінгвіст забув нагло всі мови.** Французькі часописи повідомляють про трагедію професора паризького університету Еміля Вожар, одного з найвизначніших европейських лінгвістів. Вожар, що має 42 роки, опанував досі 45 ріжних мов. Недавно почав вивчувати одночасно чотири нові мови і заповів, що незабаром їх опанує. Одного ранка пробудився з дивним хаосом у голові. Як щодень пішов на університет, щоби виголосити виклад. Нараз переконався, що не тямить ні одного слова із 45 мов, якими говорив досі плавно. Його відставили до санаторії, де лікарі ствердили, що його мозок не видержав так великого напруження і він утратив зовсім память до мов. Навіть по французьки говорить дуже поволи і з надумою. Одначе лікарі не тратять надії, що довше лікування усуне цей сумний наслідок перевтоми.

Доля лицем до промислу.

Бориславський басейн належить до найбільш упривілеєних частин краю. Природні багатства творять підставу добробуту мешканців цеї частини, але і доля не забуває за неї, бо майже у кожній клясі Державної Льотерії обдаровує їх великими виграними. В одній тільки четвертій клясі попередньої льотерії в нафтовому басейні поділили там дві виграні по 50.000 зол., які впали на числа 124656 і 176554, а передтим іще в ІІІ-ій клясі 30-ої льотерії дрогобичани виграли 300.000 зол. на ч. 56439.

І 13. ц. м., в останньому дні тягнення ІІІ-ої кляси, 100.000 зол. впало на ч. 168759, продане за посередництвом почтового уряду в Дрогобичі трьом службовикам нафтових фірм, пп. П. Д., С. Н. і І. Б. Четверту чвертку купила група функціонарів двірцевої почти.

Треба підчеркнути цікавий епізод, що на ч. 168759 в попередній клясі впала виграна зол. 50. Це тільки не перешкодило це пізнійшій виграній у сумі 100.000 зол., але облегчило грачам завдання настільки, що дальша гра нічого вже їх не коштувала. В цьому факті проявилися яскраво додатні сторінки впровадження 50 золотових виграних.

Зрештою цим разом доля взагалі звернулася „лицем до промислу“. Других 100.000 зол. впало саме на ч. 62487, яке купив службовик одної з мануфактурних фірм у Лодзі, п. М. Найман і група його найближчих приятелів, а третя стотисячна виграна припала мешканцям відомої фабричної оселі Островця Келецького на ч. 134862. Є ними пп. Р. І., фризієр, Ф. Л. бухгальтер, П. І., робітник і Г. К., дрібний купець.

Крім цього Лодзь одержала 50.000 зол., які впали на ч. 173232. Другою виграною 50.000 зол. поділяться власники льосу ч. 99463, замешкалі в Кракові.

В цей спосіб закінчено ІІІ-у клясу 32-ої льотерії. 6. травня розпічнеться тягнення IV-ої кляси, опісля вступимо в в льотерію 33-у, якої плян, як відомо, передбачує велику несподіванку для грачів, а саме у формі безплатного додаткового різдвяного льосування.

— **Гітлер спить 4—5 годин.** Англійський публіцист Гордон Ленокс оголосив біографію Гітлера, що містить багато подробиць з його приватного життя. Довідуємось з неї, що Гітлер спить пересічно 4—5 годин на добу, а як треба, то й зовсім обходиться без того відпочинку. Зі всіх боків лікарі накидують йому засоби проти нервового виснаження й безсонниці, але Гітлер їх не приймає. Недавно одержав з Японії якийсь лік, що відмолоджує й оживляє організм. Одначе Гітлер відкинув його, мовлячи, що 4 до 5 годин сну на добу йому досить.

Новий Самоуправний Закон

(Друге справлене і доповнене видання)

Ціна тільки: зол. 0·80
(з почтовою пересилкою
0·95 зол.). —

Хто надішле належність складанкою П. К. О. 504.066 тому негайно вишле книжечку Адміністрація „Ділa“. — Львів, Ринок ч. 10.

— **Жахлива картина большевицького раю.** Англійський публіцист Стефан Свіфт відбув недавно подорож по совітській Україні і зробив такі спостереження, коли припадково знайшовся без опіки большевицької поліції. Поля неуправлені і пусті, ніхто на них не працює. Кидається в очі повна недостача звірят: ніде не видати корови, вола або коня. Навіть псів, котів і дробу нема. Все вигибло, заки ще повмирали люди. В одному селі біля Немирова всі доми були опущені, у вікнах повибивані шиби. Не було ніодного мешканця, як ствердив англійський журналіст. Людей заслано на Сибір за те, що не хотіли належати до колгоспу, а їх майно сконфісковано.

— **Червоний дощ і чорний сніг.** Катастрофальний пісковий буревій, що навістив середущо-західні стейти Зл. Держав, триває дальше й атакує все нові простори. Досі катастрофа постигла вісім стейтів і посувається у східному напрямі. Десятки тисяч кв. кільометрів управної землі перемінило в піскову пустиню. Всі шпиталі переповнені людьми хорими на віддихові органи. Операції неможливі, бо операційні салі занечищені піском і пилом, який добувається крізь зачинені вікна та двері до середини. Одночасно виступають дивні явища природи. В Канзасі впав червоний дощ, що залишив на дахах ржаві плями. Після дощу став падати чорний сніг і зараз розплився в сіру брудну масу. На просторах, яких не навістила стихійна катастрофа безпосередньо, повітря насичене гризким пилом, що приневолює населення носити газові маски. На сесії парляменту в Тексасі посли радили з ґазовими масками на головах. В околицях, засипаних піском, всяка колова комунікація припинена. Кільканацять літаків постигла катастрофа, а число людських жертв росте з дня на день.

— **Ріжні вістки.** Німецький уряд мав намір надати генералові Людендорфові титул маршала з нагоди його 70-ліття, але він відмовився від тої чести. — У Білгороді відкрили при співучасти членів уряду „Дім журналістів“. — 11. ц. м. 1500 студентів вищих шкіл у Ню Йорку страйкувало годину для демонстрації проти можливости війни; 12. страйкували ввесь день. — У Москві у дорозі з Новосибірська зупинився славний шведський учений і мандрівник Свен Гедін. — У Палестині засадять добродійні жидівські організації ліс у память убитого югославянського короля Олександра. — Цього року наладнають систематичну пароплавну комунікацію між французькими і совітськими пристанями. — У Берліні трапляються випадки, що на жидів нападають на вулиці, це наслідок відновленого економічного бойкоту жидів. — Шведська влада зачинила у Женеві два антисемітські тижневики.

— **Через шлунок до серця!** Передсвяточний час є найбільше виснажливий для кожної пані дому. Перед святами не тільки треба поробити основні порядки, але кожна Пані Дому мусить іще приготовити багато лакомінок, передовсім тісточок і печива, без яких не можуть обійтись Великодні Свята. Найбільшим клопотом це дузька, чи пляцки і баби вдадуться. Щоби вони вдались поручаємо дуже при приладжуванні печива домішати до муки і пересіяти трикратно 1/3 частину кукурудзяної мучки „Мондамін“. „Мондамін“ це продукт, що надає печиву відповідну легкість і аромат, від чого печиво стає не лише пухке, але передовсім легкостравне. Кукурудзяну мучку „Мондамін“ можна дістати в кожній харчевій крамниці і в дрогеріях або аптичних складах.

З концертової салі.

Концерт у честь Шевченка у Станиславові.

ВІД РЕД.: Про цей концерт був уже в „Ділі“ (ч. 95) допис п. Ю. Е. О. Нинішню замітку містимо як доповнення до того допису.

Дня 6. квітня ц. р. відбувся у Станиславові в салі „Сокола“ святочний концерт у честь Шевченка. В програму входили хори передмість Гірка, Бельведер та хори „Думки“ і „Станиславівського Бояна“; далі дві точки нашого мистця-співака М. Голинського та промова м-ра М. Кушніра.

Концерт започаткував муж. хор „Думка“, що під умілим та енерґійним проводом м-ра Л. Крушельницького відспівав зовсім поправно кантату Стеценка „Шевченкові“. Промова м-ра М. Кушніра відзначалася оригінальним підходом до свята й відбігала від шаблонових промов, виголошуваних підчас Шевченкових свят. З черги жіночий хор чит. „Просвіти“ Кніґинин-Гірка відспівав під орудою п. Дувірака „Сон“ Левицького. Є це хор щойно зорґанізований, тому годі від нього вимагати багато. Та всеж таки вже й тепер можна запримітити в ньому гарні голоси і велику працю диригента. Мішаний хор чит. „Просвіти“ Кніґинин-Бельведер відспівав Біликовського „Думи мої“ під проводом дир. І. Ворончака зовсім добре, лиш місцями інтерпретація була за свобідна. Хор своїм числом, добором як і зіспіванням зробив на всіх миле враження. Тому організатори цього хору повинні не жалувати праці, бо цей хор може в майбутньому стати першим міщанським хором м. Станиславова.

„Станиславівський Боян“ відспівав Лисенка: „Жалібний марш“ під проводом проф. І. Недільського — і щодо інтерпретації твору і щодо динаміки і щодо зіспівання вповні влучно. Між голосами хору слід виріжнити солістів: п. Трачеву — ніжний і милозвучний сопран, п. Ст. Курівць — альт та дуже симпатичного ліричного тенора м-ра Крушельницького. Друга точка „Бояна“ — Бортнянського концерт III. („Господи, силою Твоєю“), не випала вповні вдатно через те, що диригент проф. Б. в часі продукції попав у дивну трему і стратив владу над хором. Слухачам дало це нагоду пізнати, як здисциплінований хор інтеліґентних співаків, коли його диригент стратив панування над ним, може, не зважаючи на хибне подання голосу, увійти в русло тонації.

Вкінці дві точки програми з двома надатками відспівав наш славний артист-співак М. Голинський, а саме: Углицького: арію Хоми з опери „Вій“ („Минають дні“) та Безкоровайного: „Думи мої“ в супроводі фортепяну і челя. Вперше у нас виконаний твір Углицького є великим і цінним прибутком у нашій музичній літературі. Щоб його виконати, мусить співак оперувати широкою голосовою скалею та поборювати багато технічних трудноців, що М. Голинському вповні вдалося. Колиб не фатальні хиби салі українського „Сокола“ (повний брак акустики та вентиляцій), то згаданий твір, як і вся програма, булиб вийшли далеко краще. Як надатки відспівав М. Голинський Барвінського „Ой, поля“ та Б. Ваханянина „На щож мені врода“ (уривок з Тигрів).

Нашому громадянству імя Углицького не дуже ще відоме, хоч є це композитор, що має за собою велику та плідну працю на полі української муз. культури. Він бувший директор консерваторії в Петрограді; тепер живе в Ню Йорку, де працює невпинно над поширенням нашої муз. культури серед чужинців. Звчуваємо, що в найближчому часі має відбутися старанням п. Углицького у найбільшому стадіоні в Ню Йорку великий концерт української музики, на який запрошено нашого земляка М. Голинського.

Фортепяновий дострій мала у своїх певних руках п. проф. Крижанівська.

Враження з концерту назагал дуже гарне, фреквенція велика. Дуже оригінальна та помисловa декорація сцени, виконана студ. академії мистецтв в Кракові п. Зорієм.

О. С.

Весна в слові, танку і музиці.

Під таким наголовком улаштував Кружок Рідної Школи ім. Ганни Барвінок в салі театру Різнородностей попис кращих молодих аспірантів мистецтва. Всі, що виступали, є безперечно дуже талановиті і мимоволі слухачеві приходить думка, як розвинуться у будуччині ці таланти. Чи з тих весняних ще пуплящків розцвите колись цвіт, який буде поривати слухачів зрілим мистецтвом? Тільки щодо розвитку таланту, то тут замало совіщного прояніння, тут головно потрібна невтаваюча праця та вправування до щораз вищого.

Дуже гарним та поетичним вступним словом п. Ірина Гургула впровадила нас у настрій весни. П. Евгенія Зарицька своїм умінням з виступаючих найбільше зріла. Голос її має цікаву темну краску, а при тім є мягкий. Спосіб її співання є дуже музикальний. *Леся Деркачівна*, яка вже собі виробила марку талановитої скрипачки і цим разом обірала гучні оплески. *Евгенія Барвінська* у пяністичних продукціях дала богато вдумчивости, п. *Олександра Щурат* вперше виступила перед нашою публикою. Її стилізовані танки виявляють інвенцію. Богато радости та безпосередности внесли на естраду наймолодші учениці ритмічного курсу п. *Оксани Федаківної*.

До цілости потрібна була ще рецитація.

І. Приймова.

ДИВОГЛЯДИ.

ПОГАНСЬКІ ОГОЛОШЕННЯ.

Із дрібних оголошень у німецькій пресі можна бачити, що пропаганда поганства робить там своє діло. Батьки дають своїм дітям поганські імена і багато з них називають попросту „Гайде“ (поганин). Є теж оголошення, що „справжній поганин“ хоче листуватись або зазнайомитись з правдивою поганкою.

ПРОТИ ПЯНИХ ПОДРУЖ.

Парлямент американського стейту Іллінойс (куди входить теж Шікаго) приняв закон, який заборонює т. зв. нічні подружжя. Досі цивільні уряди давали шлюб молодій парі також і вночі, коли така пара зявлялась перед суддею з відповідними документами, навіть підхмелена. Траплялось часто, що молоді люди познайомившись у барі, ресторані або на танцях, після відповідної кількости алькоголю рішали одружитись. Ясно, що з 1000 таких пяних подруж 900 кінчилось розводом.

НЕМА НІЧОГО НОВОГО.

„Коктейль“ — лікер, напиток, що складається із усяких родів алькоголю, винайдений американцями і такий поширений останніми роками, знали вже в Єгипті. На одному офіціяльному бенкеті в Льондоні пили коктейль, зроблений на підставі припису, який зберігся в гробниці Тутанкамона. Великий фараон мусів його дуже цінити, коли припис цієї отрути долучили йому на вічну дорогу.

МОНОКЛЬ У МОДІ.

Японські студенти привезли з Европи до рідного краю нову моду: монокль. Байдуже, чи хто потребує його для загострення зору: це частина строю. За студентами почали вже носити монокль торговці, промисловці, навіть звичайні продавці.

ВСІ ДІТИ на селі і в місті читають:
„Світ Дитини“ і „Діточу Бібліотеку“
Шлорічні передплати по 5 зол. висилати на адресу: Львів, вул. Зіморовича 3.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Пелягія з Волинців Фільцова, властителька реальности в Перемишлі, померла 12. квітня ц. р. в 78 р. життя. Покійна була людиною незвичайно енергійною та рідкої вродженої інтелігенції. Завдяки невтомній праці, сама дочка убогих перемиських міщан, вспіла дати своїм синам високу освіту. Двох із них є адвокатами, двох інжинірами, а донька лікарем. Всіх виховала на корисних громадян своєї нації. Сини брали участь у нашій визвольній боротьбі, причому один з них поклав свою голову в перших днях змагань за Перемишль в 1918 р. Увесь час свого трудолюбивого життя стояв її дім у Перемишлі отвором для багатьох бідних учнів перемиської гімназії, яким помагала не тільки матеріяльно, але підтримувала їх морально в їх часто тяжкому життєвому змаганні в гімназії і пізніше на університетських студіях. Тому зискала собі загальну пошану як жінка рідкая у нас чеснот. Земля їй пером!

Хто хоче помогти „Рідній Школі“, нехай при всяких закупнах домагається „Провірних бльочків Рідної Школи“.

PALMOLIVE
Shampoo Palmolive
. . . ДВІЧІ ДЕННО ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ ВРОДИ.

Дописи.

СТРИЙ.

Концерт народньої пісні. Дня 7. квітня ц. р. улаштувало Т-во „Стрийський Боян“ концерт народньої пісні. Давня слава музично-співацької культури Стрия ожила знову. Під проводом д-ра Миколи Колесси „Стрийський Боян“ у числі 60 осіб показав, що є в нас ще музичні жемчуги — слід тільки їх відгребати, ошліфувати і вивести на денне світло, а вони всіх захоплять своєю красою. Концерт призначений в 12. год. вполудне для селян довколичних сіл і ширших кругів суспільности не мав фреквенції, ба, навіть треба зазначити, що ніхто з сіл не зацікавився концертом народньої пісні, навіть недавно нагороджені хори повіту; зате вечором зібралася добірна стрийська публика, що виповнила вщерть салю Н. Дому. Тому концерт пройшов з великим моральним і матеріяльним успіхом. Участь у концерті взяв п. Зенон Гумецький, соліст зі Львова, який крім зголошених точок мусів відспівати ще й наддатки для вдоволення розентузіязмованої публики.

Виклад про гази. Дня 6. квітня ц. р. в салях „Українського Касина“ у Стрию мав виклад про гази місцевий лікар д-р Рибачевський. Виклад був незвичайно цікавий і приступно виголошений. По відчиті виявилась дискусія, яка вказувала на велике зацікавлення, головно молоді, темою.

Шевченківські роковини в Р. Школі. Шевченківські роковини вшанувала Рідна Школа під управою п. Скорикової двома концертами, а саме 6. 4. народня школа і 13. 4. гімназія та семинарія у власній гімнастичній салі. Милою новинкою була промова, переплітувана деклямаціями учениць, з котрих одна була одягнена в стилевий полтавський стрій.

Шевченківський концерт кружка „Союзу Українок“ на передмістю Лани. Дня 14. квітня ц. р. відбувся концерт у честь Шевченка старанням кружка „С. Українок“ на Ланах. Всі точки були якслід підготовані і виведені. Цей кружок вибивається на провідника культурного життя на Ланах і є дані, що наше жіноцтво побудує на Ланах таку потрібну салю на всілякі імпрези та погодить мужчин, які для спільної конструктивної праці не вміють знайти спільної мови.

ЗОЛОЧІВ.

Сокільський вечір. Небуденним явищем у громадському житті Золочева було в дні 7. 4. ц. р. свято золочівського сокільського доросту. Розпочала це свято промова д-ра Беспалька, виголошена з великим ораторським хистом, повна алегорій із визвольної боротьби українського народу. Промовець добачував невдачу наших визвольних змагань у недостачі виховання у нас громадського духа, при чому вказав, що інші народи, маючи розвинені сокільські організації, плекали саме виховування громадської психіки і цьому головно завдячують своє визволення і збудування власної держави. Руханкові продукції посестер і побратимів стояли на висоті. Вправи дівчат вільноруч, на коні та вежі під проводом п. З. Мудрої вийшли незвичайно гарно. У вправляючих слідно велику дисципліну і викінчення у всіх подробицях. Вершком зацікавлення були вежі і вправи хлопців на коні, де карколомні перескоки викликували загальний подив і бурю оплесків. Поодинокі точки програми були переплітувані двома деклямаціями: п. З. Мудрої (уривок з поеми Л. Українки: „Роберт Брюс, шотляндський король“) і п. Бойцуна (І. Франка: „Каменярі“) та національними танками. Кращими з виведених національних танків були: „Сон Катерини“ і „Хоровід“, танок посестер „Суходольський козачок“ — дует п. Рудівної і п. Дутки та „Запорожець“ — танок хлопців. На висоті стояла також трубна орхестра Т-ва „Сокіл“ у Золочеві, яка під енергійною і фаховою кермою п. Поважука приграввала до всіх вправ і крім цього відіграла зовсім добре як сольові точки увертуру „Міньон“ та вязанку пісень з „Наталки Полтавки“. Свято залишило на присутніх гарне враження і було виявом справности й організованости молодого сокільства. Одначе програма, як і перерви між точками були рішучо за довгі. На будуче такі імпрези повинні тревати коротше.

БЕРЕЖАНЩИНА.

З діяльности „Лугу“ в Мечищові. Дня 24. м. м. відбулися в Мечищові загальні збори Т-ва „Луг“, які отворив голова В. Федик. Він здав також звіт з діяльности нашого „Лугу“ за цілий рік. По виборі нової старшини, в склад якої увійшов як голова Богдан Гуменюк, як заст. гол. Калинович Петро і як писар Федик Микола, ухвалили збори, що оскільки хтось з луговиків тричі без оправдання не прийде на лугові сходини, то його викреслять з членів „Лугу“. Дальше ухвалили збори упорядкувати город для вправ, а саме площу, яка є власністю кооперативи. В тій цілі збори постановили звернутись до управи кооперативи, щоб винаймила свою площу „Лугові“.

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ У ПІНГ-ПОНГУ.

2. IV. Каменярі — Чорні 2:4. Партії виграли Гладкий II, Мельник. У змаганнях двох клюбових мистців переміг мистець Каменярів Гладкий II. мистця Чорних Цибруха.

12. IV. Каменярі — Торг. Пром. Молодь СУК 6:0. Партії виграли Гладкий І. і II., Мандзіловський, Мельник, Михенишин, Коваль.

13. IV. Каменярі — О. М. П. Замарстинів 5:1 (доріст). Партії виграли: Ждан, Коваль, Славко, Влодко П., Влодко К.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. Доценко: ЗИМОВИЙ ПОХІД Армії Української Народньої Республики (6. XII. 1919 — 6. V. 1920). Варшава 1935. Стор. CLII + (Документи) 240 + 5 мап, ф. 8°.

Філярет Колесса: БАЛЯДА ПРО ДОЧКУ-ПТАШКУ В СЛОВЯНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ПОЕЗІЇ. Стор. від 147 до 186.

Проф. М. Кобрин: ПРО МОВУ БОГОСЛУЖЕННЯ. Доклад 5-ій Комісії Передсоборного Зібрання. Луцьк 1935 р. Ст. 119. Ціна невизначена. Набувати у автора — Кременець.

Зміст: Розділи: І. З історії богослуження. Цей розділ має 9 частей. II. Діяльність св. братів Кирила і Методія серед словян (9 частей). III. Діло св. братів після їх смерти. (6 частин). IV. Церковно-словянське богослуження на Русі. У цьому розділі є такі частини: 1. Незрозумілість церковно-словянського богослуження на Русі. 2. Заходи про переклади на народню мову. 3. Прав. Церква „в огиду“ приходить. 4. Проф. Г. Воскресенський про змінність церк.-слов. мови. 5. Думки російських епископів про церк.-слов. богослуження. 6. І Церкві зрозуміла мова є необхідна. V. Українське богослуження на Волині. 1. Правильність та канонічність українського богослуження. 2. Боротьба проти укр. богослуження. VI. Розгляд заперечень проти україн. богослуження. 1. Інші народи заховують стару мову богослуження. 2. „Словянське богослуження і без перекладу зрозуміле“. 3. Ухвала Київського Собору 1918 р. 4. Нарід не бажає укр. богослуження. 5. Плебісцит 1927 р. про мову богослуження. 6. Про вульгарність укр. богослуження. 7. Недавня вульгарність мов: польської, француської, чеської, сербської і російської. 8. Вихвалення церк.-слов. мови. 9. Про нерозвинення україн. мови. 10. Про незрозумілість і містику богослуження. 11. Наклепи на сторонників укр. богослуження. 12. Про нарушення єдности Церкви. 13. Наклеп на Луцький Церковний Зїзд. 14. Обвинувачення українців у політиканстві. 15. Думки проф. Ключевського, Платонова і кн. Трубецького про походження великоросів. 16. Про відзначення українцями великоросійських свят. — Основні тези докладу. Проект ухвали Комісії.

Ця книжка, як видно зі заголовків її частин, всебічно освітлює справу української мови в богослуженні та віддзеркалює церковно-національне життя Волині. А одна з частин — про думку самих рос. вчених щодо походження великоросів корисною була би для всіх москвофільських недобитків.

Х.

ЖУРНАЛИ.

ЖІНКА, орган Союзу Українок, двотижневик. Львів 15. квітня 1935. Ч. 8. Рік І. Зміст: Міжнародній Жіночий Конгрес у Константинополі; З. Мірна: Мих. Грушевський у Центр. Раді; М. Пеньковська: Оксана Павленко; д-р Х. Кононенко: Економічна незалежність жінки; Мих. Шварц: Поворотна хвиля; Сонце, повітря рух; Голоси преси про Заг. Зїзд Союзу Українок; М. Ніжанковська: З концертової салі (концерт п. І. Приймової); Крізь нашу призму; Культура тіла. — Видає жіноча кооператива „Союз Українок“, Львів, Сикстуська 44.

ГОСПОДАРСЬКО-КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, неділя 14. квітня 1935. Р. XV. Ч. 15.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 16. IV. год. 5 попол. „Небосеська комедія".

Середа, 17. IV. год. 7·30 веч. „Чужа дитина" (вистава льосована).

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 16. IV. год. 7·30 веч. „Таємне конто", ком. Бернавера й Естеґайхера.

Середа, 17. IV. Театр нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Загадка світа" Гаррі Піль.

АПОЛЬО: „Недокінчена симфонія".

АТЛЯНТИК: „Московські ночі".

ВАНДА: „Кавалькада".

ҐРАЖИНА: „Вероніка" (Фр. Галь)

КАСИНО: „Весела вдова" оперетка Леґара (з Мор. Шевальє та Мекдональд).

КОЛІСЕЙ: „Двобій жінок" і ревія „Весна, гріх і сміх".

КОПЕРНИК: „Цар царів".

МАРУСЕНЬКА: „Цар царів".

МІРАЖ: „Нана" з Анною Стен

МУЗА: „Весняна парада" (Фр. Галь).

ПАКС: „Вірлятко" та тижн. ПАТ-а.

ПАЛЯС: „Антко - поліцмайстер" (Димша)

ПАН: „Велика парада", кольороване „Мікі Маус".

РАЙ: „Каріока".

СВІТ: „Удавські обіти".

СОНЦЕ: „Небесні птахи" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Двобій зі смертю" і ревія.

УТІХА: „Присмиритки індіян" і ревія.

ХИМЕРА: „Чотирьох джентельменів" і Бастер Кітон.

Закордонне радіо.

Вівторок, 16. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00 Популярна муз., 21·15 Евр. концерт, 22·45 Вес пісоньки, **Братислава** (298·8) 17·05 Скрипка, 20·05 Форт., **Кошиці** (259,1) 18·00 Спів, 20·25 Скрипка, **Прага** (470·2) 11·05 Бах — муз. радіосценка, 1·35 Сальон. музика, 18·25 Забутий романтизм у музиці, **Париж** (1648) 10·45 Оп. музика, **Білгород** (437,3) 12·00 Рос. пісні, 17·00 Пісоньки в супр. орх., **Берлін** (356,7) 15·55 Арії з нім. опер, 19·00 Моцартові твори, 19·20 Пфіцнерові твори, 20·10 Весн. мельодії, **Франкфурт** (251) 16·00 Форт., 17·00 Вок. муз. концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 11·30 Пісні, 17·45 Моцартові твори, 20·15 Сп. рецитал Е. Онеґіна (пісні Гендля, Шуберта, Бранса, Верді), **Кельн** (455,9) 16·00 Солісти, 20·10 Нар. мельодії, **Мінхен** (405,4) 19·40 Спів (Мартензен сопр.), 22·30 Вок.-муз. концерт, **Будапешт** (550,5) 12·05 Скрипка, спів, 17·20 Циг. музика, 18·15 Спів рецитал О. Малецького, **Мілано** (368,6) 19·00 Легка музика, 21·45 „Фрате Франческо" містерія Корбн, **Рим** (420,8) 21·30 Вок. концерт.

Середа, 17. квітня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 19·05 Страсти на осн. св. Матея Й. С. Баха (муз. сп.), 22·20 Віденська музика, **Кошиці** (259,1) 17·05 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 10·15 Сальон. орх., 19·25 Легка музика, **Париж** (1648) 20·00 „Травіята" оп. Верді, **Берлін** (356,7) 20·45 22·30 Концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 20·45 Симф. концерт, **Кельн** (455,9) 14·15 Есп. нар. пісоньки, **Ляйпціґ** (382,2) 16·00 Давня камер. муз., **Мінхен** (405,4) 13·25, 19·00 Концерт (муз., спів), 16·40 Пісні (Нойґебавер сопр., Ліп бас), **Будапешт** (550,5) 17·00 Концерт, 19·25, 23·30 Циг. музика, 20·30, 22·15 „Парсіфаль" оп. Ваґнера, **Мілано** (368,6) 11·35, 17·05 Музика, 21·00 „Федора" оп. Джордана, **Рим** (420,8) 13·30, 17·05 Легка музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 16. квітня 1935.

6·30 Ран. авд. 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·05 Концерт орх., 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Спів (Шаляпін), скрипка (Кубелік) із гр. пл. 13·45 З ринку праці, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 Легка муз. з гр. пл., 15·45 Концерт орх., 16·30 „Казка дьоконотина" авд. для мол. дітей, **16·45 Форт. концерт Надії Біленької - Лаврівської,** 17·00 Скринька ПКО., 17·15 Концерт із циклю: Пять століть камер. музики, 17·40 Легка муз. з гр. пл., 17·50 Справа кооп. руху споживачів, 18·00 Сп. рецитал Ол. Ліновської в супр. форт., 18·15 Молодь і фільм, 18·30 Реклям. концерт, 18·45 Віденські віґґолони — музика з гр. пл., 19·15 Спогади про проф. Г. Геоштнера, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Твори на кларнет у супр. форт., 19·50 Акт. фейл., 20·00 Концерт симф. орх., 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт катедр. хору з Познаня, 22·30 Бюро студіїв розмовляє зі слухачами, 22·45 Концерт орхестри.

Середа, 17. квітня 1935.

6·30 Ранішня авд. 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·05 Музика з гр. пл. (піяністи), 12·50 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·05 Муз. вок. концерт із Вильна, 13·20 Шуберт: Недокінчена симфонія з гр. пл., 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Концерт орх., 16·30 Заслужені жінки: Ромуальда де Кутене, 16·45 Музика з гр. пл., 17·00 Політика евр. держав після війни, 17·15 Рел. концерт (Мосаковський барит.), 17·50 Людський матеріял у світ. господарці, 18·00 Орг. рецитал, 18·15 Веселий скеч, 18·30 Техн. скринька, 18·40 Сільва рерум. Культ. і мист. життя, 18·45 Муз. з гр. пл., 19·15 Про польські Кальварії, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Пісні в супр. форт., 19·50 Акт. гутірка, 20·00 Оп. фрагменти, 20·15 Літ. вечір: Забутий архитвір „Марія — українська повість"; Відчит про Мальчевського виг. проф. Піні; рецитації фрагм. з оп. Солтиса „Марія" вик. Евг. Зарицька й хор, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·30 Стабат Матер Дольороза, 21·40 Форт. квінтет, 22·20 Рекл. концерт, 22·35 Баляда в музиці з гр. пл.

Представників

на Львів і поодинокі повіти, що виконували би одночасно функції аквізитора, кольпортера та інкасента, на знаменитих умовах, прийме велике видавництво. Вимагані першорядні референції та порука за інкасо. Оферти слати до Адміністрації „Діла" для „Репрезентант".

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·28—5·30 зол.

Нім. марка 1·95—2·02, фр. франки 34·80—35·05, шв. франки 171·50—172·00, фунти стерлінґи 25·50—25·80, австр. шілінґи 95·50 — 101, чеські корони 21·70—22·00, рум. леви 32·50—34·00, ліри 43·50—44·50.

Золото: Доляри 9·00—9·08, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·80, Корони 36·60—36·80, Рублі 46·00—47·57, 1 гр. зол. 5·92·44.

Срібло: Корони австр. 0·32, Рублі 1·40, Фльорени 0·85, 1 гр. ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Г. К. З. 44·50—46·25, 5 проц. дол. Б. Г. 51·50—53·50, 4 проц. Зол. Б. Г. 44·00—45·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 47·00—48·50, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—53·50, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Премійки.

Долярівки 53·00—54·50, Інвестиційна 102·00—105·00, Будівельна 44·00—46·00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13. квітня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла франко магазин	2·75 зол.
1 л. молока	0·16 „
1 л. сметани	0·80 „
1 к. яєць	2·25—2·30 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло, молоко, сметану та яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. квітня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята		за 1 кг.	2·50 зол.
Молоді кури	I. як.	„	0·95 „
Старі	„	„	0·75 „
Підгодов. індики	„	„	1·20 „
„ індички	„	„	1·40 „
Пантарки	„	„	1·50 „
Молоді голуби за пару			—·— „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Ванни, насіди, баґії поручає найдешевше Войтіх Заяць, Оссолінських 14. 2—10

Дешевий, соняшний покій і кухня, I. пов. електрика, вода. Богданівка, Орля 11. 1361 3—7

1.000 сорочок мужеських маємо на складі. Спортові найновіші 4·50, з двома ковнірами зефірові 5·50, шовкові попелінові 6·90, димкові підштанці 1·90—2·50. Фабрика біля „АСТРА", Львів, Сикстуська 2. 1059 8—10

Перекладаю на польське і опрацьовую знаменитим стилем тексти німецькі, французькі. — Галицька ч. 19. м 8. пополудні. 1373 1—2

Спільничка з більшим капіталом шукаю ціль матримоніяльна. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Фабрика".

Найдешевше джерело закупу **ґалянтерії** для Пань і Панів **БРЕННЕР,** Львів, **ЖОВКІВСЬКА 25.** 1370 1—4

ОГОЛОШЕННЯ.

Sąd Okręgowy we Lwowie.
Wydział II. handlowy,
jako Sąd rejestrowy
dnia 2. listopada 1934.
II. R. H. B. XII. 1769.

POSTANOWIENIE.

Sąd Okręgowy we Lwowie Wydział II. handlowy jako Sąd rejestrowy postanawia wpisać do rejestru handlowego działu „B" następującą firmę: Brzmienie firmy: Karpatia" Towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych na życie we Lwowie, w języku ruskim: „Karpatia" Towarystwo wzaimnych obezpeczeń na żytia u Lwowi, w języku francuskim: „Karpatia" Société d' Assurances Mutuelles sur la vie a Lwow, w języku niemieckim: „Karpatia" Lebensvosicherungsgesellschaft auf Gegensertigkeit in Lwow. Siedziba Towarzystwa: Lwów. Przedmiot przedsiębiorstwa: zawieranie ubezpieczeń na życie we wszystkich kombinacjach wchodzących w zakres tych ubezpieczeń. Towarzystwo ma prawo przyjęte przez siebie ubezpieczenia reasekurować w krajowych i zagranicznych zakładach ubezpieczeń, jak również ma prawo przyjmować w reasekurację prowadzone przez siebie rodzaje ubezpieczeń na życie. Obszar działalności Towarzystwa rozciąga się na województwa: lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie, krakowskie i cieszyńską część województwa śląskiego. Kapitał zakładowy wynosi 220.000 zł. i ulega spłaceniu dopiero po utworzeniu kapitału zapasowego w dwukrotnej wysokości kapitału zakładowego. Spłata wszystkich udziałów następuje jednorazowo. Wypowiedzenie kapitału zakładowego jest niedopuszczalne. Spłata kapitału zakładowego w razie likwidacji lub upadłości Towarzystwa jest dopuszczalna dopiero po wpłaceniu wszelkich innych zobowiązań. Kapitał zakładowy wpłacony gotówką, zebrany został przez wydanie 2.200 imiennych kwitów udziałowych po 100 zł. za jeden kwit udziałowy. Kapitał zakładowy może być oprocentowany najwyżej na 5% tylko o tyle, o ile są nadwyżki bilansowe. Dodatkowe oprocentowanie za poprzednie lata jest niedopuszczalne Członkowie nie są odpowiedzialni wobec wierzycieli Towarzystwa, a odpowiadają jedynie wobec Towarzystwa. Odpowiedzialność członków zawiera w sobie obowiązek pokrycia każdorocznego niedoboru bilansowego doplatami członków (dodatkowemi składkami), o ile niedobór ten nie zostałby pokryty z funduszów Towarzystwa. W Towarzystwie nie mogą być ubezpieczeni nieczłonkowie. Członkami zarządu wybrani zostali: D-r Iwan Gyża, Jarosław Kołtuniuk, inż. Juljan Pawłykowski, zastępcami członków zarządu: D-r Lubomir Makaruszka i Emanuel Czesnyk. Towarzystwo reprezentują i firmę Towarzystwa podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu i prokurent. Ogłoszenia Towarzystwa umieszczane będą w czasopiśmie „Dilo" we Lwowie Prokury udzielono Józefowi Tarnawskiemu. Do rejestru wpisano dnia 3 grudnia 1934

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади I. II. і III. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол. Окрема частина по 1·50 зол.

ПОДЯКА.

Перебувши дуже важку недугу, почуваюся до обовязку зложити щиро-сердечну подяку всім тим, що дали мені змогу її перенести і після кількох тижнів терпінь вернути назад до здоровля.

У першій мірі дякую, сердечно дякую **Вп. П. Професорові д-рові Маріянові Панчишинові,** який так научно розпізнав мою недугу, вложив в її виліковання цілий свій хист, не жалів ні труду, ні заходів для мене за цілий місяць моєї недуги і водночас виявив стільки цінних і подивугідних прикмет людини, що вони на ціле моє життя залишаться в моїй памяті.

Дякую Вп. П. **д-рові Т. Бурачинському** за вміле переведення операції і опіку **д-рові Заїонцові і д-рові Смешкові,** лікарям санаторії **„Салюс"** за щоденний догляд і турботи, як загалом **персоналові** тієї санаторії за дбайливе пікаування і щире відношення до мене.

Врешті дякую всім **приятелям і знайомим,** що в час моєї недуги часто мене відвідували і зложили доказ справжнього відчуття мого положення.

Львів, у квітні 1935.

Д-р А. Стронціцкий,
адвокат у Ходорові.

1371

Конкурс

Кружок „Рідної Школи" в Яворові розписує конкурс на посаду вчителя фахових предметів в Однорічній Торговельній Школі в Яворові.

Зголошуватися з документами до Кружка до 1. травня ц. р. 1341 3—3

Доротеум

Львів, Браєрівська 3.

комісова меблева галя купує, — приймає в коміс — продає.

МЕБЛІ всілякого рода за готівку і на сплати.

КОВДРИ

матераци, подушки, коци, білля на постіль

Маріян МЛЕКО

ЛЬВІВ, вул. КОРАЛЬНИЦЬКА ч. 6. телефон 237-72 1234 5—20

Іван Дропа

Інструктор англійського крою система „Міністра"

мужеський кравець

ЛЬВІВ, РИНОК 19. II. ПОВ.

виконує першорядні мужеські одяги після найновіщих фасонів по безконкуренційних цінах. 1355

Чи Ви вже передплатили католицький тижневик

„МЕТА"

„Мета" є одиноким українським католицьким тижневиком у якому добір цікавого для всіх змісту получений з гарною зовнішною формою.

„Мета" виходить кожного четверга.

Кожний інтелігентний читач мусить читати часопис «Мета», коли хоче знати як з католицького становища ставитись до всіх актуальних справ. Просимо домагатися зразкових чисел.

Ціна 1 примірника 30 сот.

Місячна передплата 1·20. Піврічна 7·00. чвертьрічна 3·50. Річна 14·00

За кордоном 3 доляри.

Адреса редакції і адміністрації: Львів, Японська 7. — тел. 94-56. Конто П. К. О. Варшава 101.338.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василя Софроніва. — Ціна 0.95 зол., з почт. пересилкою 1.20 зол.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35

1 „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60

„ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15

купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0·10

шукаючі праці . . . . . „ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 450·—

[illegible] . . . . . 250·—

„ 1/2 . . . . . 130·—

„ 1/4 . . . . . 70·—

„ 1/8

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.